

ഭൂസുരഗോത്രമാണം

ആ. ടി. കെ. ഫ.

അചതാരിക

ഇന്ദ്ര ആട്ടക്കഥ ഞാനുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു കൊച്ചി നാലാംകൂറായിരുന്ന 1088 മേടത്തിൽ തീപ്പെട്ടുപോയ കഞ്ഞിക്കിടാവു (കേരളവർമ്മ) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരമാണെന്നുള്ളതു പുസ്തകാരാഭത്തിൽ മൂന്നാമതായി ചേർത്തിട്ടുള്ള ശ്ലോകാകെകൊണ്ടു വായനക്കാർക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഞാൻ 1084-ാമാണ്ട് അത്തച്ചമയാപോഷം കാണുന്നതിനും മറ്റുമായി തൃപ്പൂണിത്തുറ ചെന്നിരുന്ന സമയം ആ തിരുമനസ്സിലെ തിരുമുവാകെപ്പോവുകയും അപ്പോൾ ഏന്റെ കൃതികളായ 'ശ്രീരാമചതാരം,' 'സീതാവിചാരം,' 'ശ്രീരാമപട്ടഭിഷേകം' എന്നീ ആട്ടക്കഥകളെപ്പറ്റി അവിടുന്നു സസന്തോഷം പറഞ്ഞുനടിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ — ഇപ്പോൾ രാമായണത്തിൽനിന്നു മൂന്നു കഥകളായല്ലോ; ഇനി ഭാരതത്തിൽനിന്നുകൂടി ഒരു ഭാഗമെടുത്തു ശങ്കുണ്ണി കൊട്ടക്കലായുണ്ടാക്കണം. അതിന്നു സുഭദ്രാഹരണത്തിന്നു മുൻപായി ഒരു 'ഭൃസുരഗോഗ്രഹണ'മുണ്ടല്ലോ. അതായാൽക്കൊള്ളാം — എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കല്പനപ്രകാരം ആ ആണ്ടിൽ കന്നിമാസത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ ഈ കഥ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ഒരു പ്രതി എഴുതിത്തീർത്ത് ആ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പുസ്തകം അവിടുന്നു വായിച്ചു നോക്കിയതിന്റെ ശേഷം

‘ഭൂസുരഗോഗ്രഹണം’ ആട്ടകഥ കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകം കിട്ടി സന്തോഷമായി. കഥാഗ്രാഹനം ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെതന്നെ ആയിട്ടുണ്ട്. കഥ തോന്നിക്കാൻ ശേഖരനെ (അവിടുത്തെ കഥകളി യോഗത്തിൽ പാട്ടുകാരനായ ശേഖരവായ്പ്) ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉടനെ തോന്നിക്കും. അരങ്ങേറത്തിനു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചാൽ എഴുതിയയയ്ക്കാം. ശങ്കുണ്ണി കൂടി വരണം. പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിക്കാൻ ഒരങ്ങു ആടിക്കണ്ടിട്ടാവാനെന്നു വിചാരിക്കുന്നു—എന്നും മറ്റും എന്റെ ചേക്ക് ഒരു തിരുവെഴുത്തയച്ചുതരികയും ചെയ്തു. ആ ആണ്ടിൽ വൃശ്ചികമാസത്തിൽ തൃപ്പൂണിത്തുറ ഉത്സവത്തിനു മുൻപായി. ഈ കഥ അരങ്ങേറം കഴിപ്പിക്കണമെന്നാണ് കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അതിനതക്കവണ്ണം പാട്ടുകാരൻ കഥ തോന്നിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ച ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിമിത്തം അവിടെയ്ക്ക് ഈ കഥ അരങ്ങേറിക്കുന്നതിനോ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനോ സംഗതിയായില്ല. ആ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തീപ്പെട്ടുപോയതിന്റെ ശേഷം തന്നിമിത്തമുണ്ടായ ഭൂസ്സഹഭുജത്തിൽ നിമഗ്നമായിപ്പോയ എന്റെ മനസ്സിൽ ഈ കഥയെപ്പറ്റി ഇതുവരെ ഓർമ്മയുണ്ടായില്ല. ഇയ്യടി എന്റെ വക അച്ചടിക്കാതെ കിടക്കുന്ന പഴയ കൃതികൾ ഒരു കാരണവശാൽ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ ആട്ടകഥയുടെ ഒരു പകുപ്പ് കൂടിക്കണ്ടത്താനിടവരികയും ഇതച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ ഇതുണ്ടാകാൻ

കാരണമുതനായ ആ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു സ്റ്റാരകോ
യിക്കൂടിയിരിക്കുമല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ
മനസ്സിൽ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അതിനെ
പ്പറ്റി എന്റെ പ്രിയമിത്രവും 'ലക്ഷ്മീഭായി'മനോസി
യുടെ ഉടമസ്ഥനും മാനേജരുമായ വെള്ളായ്ക്കൽ നാരാ
യണമനോൻ അവർകളുമായി കൂത്തുമൂലം ആലോ
ചിച്ചപ്പോൾ ഇത് അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു
ന്നതിനുള്ള സകല ഭാരവും അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടു
വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സസന്തോഷം സമ്മതിക്കുക
യാലാണ് ഈ കഥയെ ഇപ്പോഴേങ്കിലും പ്രസിദ്ധ
പ്പെടുത്താനിടയായിട്ടുള്ളത്. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ
സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം ഈ ഭാരം കയ്യേറാൻ ഒരു വ
ലിയ ഉപകാരമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതിനെപ്പറ്റി
ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദിപറയുകയോ മറ്റൊ
രെയോ ഞങ്ങൾ രമ്മിപ്പിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അ
തൊരു വക ആത്മാരാധനയോ അനാവശ്യകമോ
അദ്ദേഹത്തിന് അസന്തോഷത്തിനു കാരണമോ ആ
യിത്തീർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സകലവിധ ശ്രേയസ്സുകൾക്കുമായി ഈശ്വരനെ
പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഈ അവതാരി
കയെ സമാപിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടയം }
25-3-90 }

പുസ്തകകർത്താവ്

ഭൂസുരഗോഗ്രഹണം

ആട്ടക്കഥ.

വന്ദനശ്ലോകങ്ങൾ.

ശരഭോരാട്ടും തന്തുജം ഗജവരവദനം
പത്മജാതാത്മജായാ-

മംഭോജാക്ഷബ്ദ ഭദ്രാ ഭവനയനഭവാം
മൽഗുരൂൻ സൽഗുണാഡ്യാൻ
ഡാഭാപേതാൻ ബുധേന്ദ്രാനഖിലമുനിവരാൻ
ഭൂസുരേന്ദ്രാൻ സുരേന്ദ്രാൻ
രാഭാകാന്താരസംസ്ഥാ കപികുലവൃഷഭം
മാരുതിം ധീരമീഡേ.

1

ശ്രീകാന്തം ശ്രീതലോകകല്പകതരം
ലോലംബനീലാംബുദ-

ശ്രീകാന്തം രേചകുപകജഗദാ-
ഭസ്പൽകരാംഭോരുഹം

ശ്രീമാടക്ഷിപിപാചനൈകനിരതം
ഭോഗീന്ദ്രഭോഗസ്ഥിതം

ശ്രീമൽപകജമാലികാഞ്ചിതതനം
പൂണ്മുത്രയീശാ ഭജേ.

2

ശ്രീമാടഭൂപവരവാശമണിസ്മരീയോ
ലോകേത്രയോ ജയതി കേരളവർമ്മനാമാ
തസ്യാജ്ഞയാ വിരചിതസ്തു പുനസ്തു കാവ്യം
കേനാപി ഗോഗ്രഹണസംജ്ഞമിദം ബുധേന്ദ്രാഃ. 3

പുറപ്പാട്.

ഭൈരവി—ചെമ്പട.

ശ്രീമാൻ സുഖേന നിജപൈതൃകമദ്ധ്യരാജ്യം
ധീമാനവൻ ഭയിതയാ നഹ ധർമ്മസുതഃ
ശ്രീ നാരദോഽന്തനിയമൈസ്സഹജൈശ്ച ശക്രി-
പ്രസ്ഥാഭിധേ നിജപുരേ ഇപതിന്ത്യാവാസീൽ. 4

ചരണങ്ങൾ.

1. ധർമ്മസുത മഹാധീരൻ ധർമ്മഗുണാകരൻ
കല്പഷവിഹീനൻ വീരൻ നിർമ്മലശരീരൻ.
2. അംബുജാക്ഷതൃപാസാരൻ അംബുധിഗർഭീരൻ
അംബുജാരികുലഹീരൻ അംബുജാസ്രോകാരൻ.
3. അമ്മയാകാ കന്തിയോടും ധർമ്മദാരാനപിതൻ
ചെമ്മേ തൻസാദരരോടും ചിന്തയാംശ്രിഭക്തൻ,
4. ഹർത്വനന്മാലയാദിയാൽ ശർമ്മദമാഭയനം
രത്നമാമിന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ സമ്മോദനേ വാണ.

ശങ്കരാഭരണം—ചെമ്പട.

കൃഷ്ണാംശ്രിപത്മമധുപായിതമാനസാന്തോ
നിഷ്ണാത ഏഷ നിശി ധർമ്മസുതഃ കദാചിത്
കൃഷ്ണാംബുദപ്രകരസന്നിഭചാരുവേണീം
കൃഷ്ണാം ജഗാദ രമണീ, രമണീയഗാത്രീ. 5

പല്ലവി.

വാരിജസൗവദനേ! വാമലോചനേ!
വാരണവരഗമനേ!

അനുപല്ലവി.

തീരദളീനിഭനീചചികരഭരേ!

ചാരവേ വരികയി! ചുട്ടകളവചന! — ൨൦

ചരണങ്ങൾ.

1. ചന്ദ്രനുദിച്ചങ്ങയൻ, വാനിൽ
ചന്ദ്രിക ഭൂവി പരന്നു
കുന്ദനികരം വിടൻ, ഭാഗ-
വൃന്ദമതിൽ വന്നിരുന്നു
സുന്ദരി! കാൺകയി! മധു മധുരം
സുഖമൊട്ടു ഹന്ത! നിപീയ പരം
മന്ദരവാദിഹ കസുമശരം
മമ ഹൃദി കലയതി ബഹുലതരം
മന്ദമരുത്തുമന്ദരസാൽ വില-
സുന്നു നിരന്നു പരന്നതിരുചിരം—

വാ

2. മന്ദം വസന്തം വളൻ, വീരൻ
മന്ദമനൊന്നു മുതിൻ
തെന്നലാം തേരിലിരുന്നു, വന്നു
തെളിവാടിതാ വിലസുന്നു
മന്ദത വിട്ടിഹ ശരനികരം
മയി ബത! വികിരതി നിശിതതരം
ഖിന്നത ചെരതല്ലരിക പരം
കിളിമൊഴി! പാലയ മാം വിധുരം
സുന്ദരതരമുഖനിന്ദിതശാരദ-
ചന്ദ്ര! തവ ദൃശ്യമിന്നിതു സുകരം—

വാ

പൂർ്വ്വീകല്യാണി—ചെമ്പട.

പല്ലവി.

കാമസന്നിഭരൂപ! മേ, കേട്ടാലും വാചം
സോമാനപചായദീപമേ!

അനുപദ്യവി.

യാമിനിയിതിൽ സുഖം നാമിനി വേണ്ടുന്നതു
കാമിനിയാചിതമീ ഭാമിനി ചൊല്ലേണ്ടുമാ? — കാ
ചരണങ്ങൾ.

1. കാലോചിതമായുള്ളൊരു, കൃത്യമോത്തിഹ
ചേലോടു ചൊൻ ചെയ്യാലും
മലോത്താലതിലോരം ഹാ! ലോലാ മനം പാരം
ആലോകയ നീ മാറം ഭൂലോകേശ്വര! വിരം — കാ
2. തികളല്ലിതു വല്ലഭ!, കാമരാജന്റെ
വെൺകൊററക്കടയാകുന്നു
ഭാഗവതമല്ലിതു ശ്വാഗതയോനിയാകാ
കൈകേരൻ തന്റെ നല്ല ശംഖനാദം നിയതം —
3. സന്ദേഹമില്ല തെല്ലമേ, ഇന്നിതു പിക്-
വുനാദവുമല്ലേഹാ!
കന്ദർപ്പരാജൻതന്റെ വന്ദികൾ തൽകീർത്തിയെ
വന്നിഹ പാരം വാഴ്ത്തിടുന്നതാണിതു നൂനം — കാ
4. പൂവമ്പനല്ല മന്ദഗന്ധൻ, ശങ്കയില്ലേതും
ഈ പൻപൻ തീയമ്പൻ തന്നെ
ഹേ വീര! നമുക്കും ഈ വിധമെഴും സ്തംഭം
സേവിച്ചുകൊണ്ടിന്നേരം മേവീടാമിഹ സ്വൈരം-

പാടി — ചമ്പട.

കസുമേഷുശിലീമുഖപ്രവേശം
ദസമാനാം നിജപത്മിനീം വിവർണ്ണം
പ്രസമീകൃ കദാപി ധാത്തരാഷ്ട്രം
സസുമാം ഹന്ത! ജഗാമ പുഷ്പവാടീം.

ഖാലാം മധവലാളിതാം കർമ്മകൃതാം
 പത്രാങ്കരാലംകൃതാം
 പാശ്ചാത്യമാം പരമജ്ഞാനസ്യ കലിതാ-
 മോദാം തദാ മാധവീ
 വീക്ഷാനല്ലതരേഷ്ടയേവ കലുഷോ
 ഗതാം നിക്ഷണ്ണാന്തരം
 ദാക്ഷ്യാദത്ര വസന്നഭാഷത നിജാം
 ഭായ്യാം സ ഭുക്ത്യാധനഃ.

7

ചരണങ്ങൾ.

1. താമരസവിലോചനേ! താരാധിപാനനേ!
സാമോദാ ശൃണ മേ വാചാ സാമജേന്ദ്രയാനേ!
2. ഭൂതഹകദംബമിഥ ഭൂരിപുഷ്പപൂണ്ണം
മാരനിഷംഗസദൃശാ മാരുതലോളിതം.
3. ബാലേ! കചനീലാംബുദജാലേ മുഖചന്ദ്രം
ചാലേ മറച്ചുവെക്കുമ്പോൾ മാലേറൊമ്പാൻ മേ.
4. കണ്ടിവാർകേശി! നിൻകേശം കണ്ടു മോദം പൂണ്ടു
കൊണ്ടലെന്നോത്തിതാ നീലകണ്ഠാഭാസം.

എരികില — ചെമ്പട.

പല്ലവി.

വല്ലഭ! മമ വചനം, കേട്ടാലും ഏറ്റി
 ചൊല്ലാവതല്ലേ കുദനം.

അനുപല്ലവി.

മല്ലവിശിഖനാകം മില്ലാളിവിരനിതാ
 കൊല്ലവതിനു കലവില്ല വഹതി കര-
 തല്ലജഭവി ഭയ തെല്ലവനില്ല —

വല്ലഭ!

ചരണം.

മല്ലീബാണസമയം, മധുസമയം
തെല്ലല്ലേ മാനസാമയം

കല്യാണാലയ! കാന്താ കല്യ! പാലയതാന്താ
അല്ലലൊഴിപ്പതിനില്ല പരൻ മമ
തെല്ലരുതിഹ മടി വെല്ലുക മദനം— വല്ലഭ!

കാമോദരി—ചെമ്പട.

അഥ കരുതിലകേന്ദ്രിനന്ധപുത്രേ കദംബിൽ
പൃഥുഭജബലയുക്തേതസ്സോദരൈർമാതൃലാഭൈഃ
അധിവസതി സഭാന്താമദ്യേപത്യാശു നതപാ
വിധിവദിതി ബഭോഷേ സംഭവം കോപി ചാരഭ.

പല്ലവി.

കലയേഹം പാദപങ്കജം, കൈരവേശപര!

കലയേഹം പാദപങ്കജം.

അനുപല്ലവി.

ബലവിജിതസുരേശ!

ബഹിഷ്കൃതാഖിലനിജാഹിത!— കലയേ

ചരണങ്ങൾ.

1. ചൊല്ലെഴും ഭവാനിതുകാലേ, ഗ്രന്ഥമെന്നോടു
ചൊല്ലിയങ്ങയ്ച്ചതുപോലെ, ദോഷവും മാറി (അ
സോല്ലാസം പോയി) ഹൃദയമെഴുലേ! ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തി
മെല്ലവേ ചെന്നേനഹം ചാലേ, അവിടെ മോദാൽ

ഉടൻ നരേശപരപുരത്തിലും
കടന്നു ബഹു ഗൃഹചരത്തിലും
കിടന്നു നിശി ചില നിരത്തിലും
നടന്നു ഞാൻ പലതരത്തിലും— കലയേ

2. നാരദമാമുനിതാനുമന, ധർമ്മജൻതന്നെ
പാരാതെ കണ്ടുപോവതിന്നു, അവിടെപ്പാരാ
കാരുണ്യഭാവമോടും വന്നു, ഭൂപദത്തോ
ചാരുപീഠത്തിലിരുന്നു, വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു
വീരങ്ങൾ ബഹുതരമനന്തരം
എരിഞ്ഞു ബന്ധ! നിജഹൃദയത്തരം
നിറഞ്ഞ കുറുമൊടനന്തരം
പറഞ്ഞു നരപതി നിജാന്തരം — കലയേ

3. വർണ്ണമാനമതുനിശ്ചിത, മാമുനി ധർമ്മ-
പുത്രനോടു മോദാൽ കഥിച്ചു, 'പാഞ്ചാലിതന്നെ
പ്രത്യുഷ്ടം ഭായ്യയാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടുപോകും
അത്ര മുറയ്ക്കു നിവസിച്ചു, കൊള്ളുവിനെന്നാൽ,
ഒരുത്തനിതി നിജഗൃഹാന്തരേ
തരത്തിൽ മരുവിനഭോജനരേ
പെരുത്ത പിഴു ചെലു ഗൃഹാന്തരേ
കരുത്തൊടണവതുസഹോദരേ — കലയേ

4. പാർത്തിടാതെയവൻ പോയിടേണം, ഒരു വത്സരം
തീർത്ഥമാടി നടന്നിടേണം, ആയതു നിത്യം
കാത്തു നിങ്ങൾ വസിച്ചിടേണം, പക്ഷജാക്ഷനെ
പേർത്തുപേർത്തു സ്മരിച്ചിടേണം,' എന്നരുൾ ചെയ്തു
ഗമിച്ചു ഗുണനിധി മുനീശ്വരൻ
രസിച്ചു നിജഹൃദി നരേശ്വരൻ
വിളിച്ചു വിരവൊടു സഹോദരൻ
വചിച്ചു പുനരിതി മഹാദരൻ — കലയേ

5. 'ആർക്കുമുണ്ടാംനിജഹൃദികോപം, പെട്ടെന്നുകാതും
ഓർക്കതെയപ്പോൾ ബഹുപാപം, ചെയ്തുപോയിടും

മേൽക്കുമേലതിൽച്ചിലശാപം, വന്നു ചേർന്നീടും
 ഭോഷ്ഠ്യതിനാൽ ഗതതാപം, അസ്രുശസ്രുങ്ങൾ
 രസിച്ച് വിരവൊട്ടു മമാലയേ
 നൃസിച്ച് ദിനമനു മഹോദയേ
 ലസിച്ച് ടുനൊരു നിജാലയേ
 വസിച്ച് കൊൾകരിസുഖദയേ! കലയേ

6. സാദരമിങ്ങനെ നിർവ്വചിച്ചു, അസ്രുശസ്രുങ്ങൾ
 സോദരരെക്കൊണ്ടു വെണ്ണിച്ചു, ധർമ്മനന്ദനൻ
 മോദമോടവരെയച്ചു, ദ്രൗപദിതന്നെ
 ഖേദമോടനാനയിച്ചു, അവളിൽപ്പാരം
 ഭൂമിച്ചു നരപതി പുരത്തിലും
 ഗമിച്ചു സുഖമുപവനത്തിലും
 ശ്രമിച്ചു ഖത! പലവിധത്തിലും
 രമിച്ചു നിവസതി ദിനത്തിലും— കലയേ

ഘണ്ടാരം—അടന്ത.

ചരണങ്ങൾ.

1. ഘോരപരാക്രമവാരിധികളേ!
 പാരാതെ മൽഗിരം കേൾക്കുവിൻ
 മേരുസമഹാധീരന്മാർ നിങ്ങൾ
 ചാരൻ പാഞ്ഞതു കേട്ടില്ലേ?
2. ഹന്ത! മമ പരിപന്ഥികളായ
 കന്തീതനയരോടിനു നാം
 എന്തിഹ വേണ്ടുന്നതെന്നതു മിനി-
 ചിന്തിച്ചു നിങ്ങളുരയ്ക്കണം.
3. ആതുരഭാവമൊഴിഞ്ഞുടൻ മമ
 മാതൃലനോക്കകിലിന്നിതിൽ

ഏതും പ്രയാസമില്ലാതെ വഴി
ചാതുരിയോടിഹ കണ്ടിടം.

കാനക്കുറിഞ്ഞി—പഞ്ചാരി.

ചരണങ്ങൾ.

1. രാജവംശഭീപ! ദേവരാജതുല്യവീയ്! കേൾക്കു
വ്യാജഹീനമായിട്ടു വാക്യമിന്നു മേ.
2. ഭാഗധേയസിന്ധു ചായഭാഗീനേയ! നിന്റെ ദൈവ
യോഗത്തോളം കായ്കൊന്നു വേഗമേതിടാം.
3. ധൂന്തരായ പത്മം ഞെ പാത്തിടും പുരത്തിലിന്നു
രാത്രി കുന്നെ യാട്ടു ചോരസാത്ഥമാത്തണം.
4. ഉറക്കക്കൊത്തടുക്കലെങ്ങു പാക്കുറത്തണുനുള്ള
ഗോക്കളേ ഹരിച്ചു ഭേണമാക്കുമാടുടൻ.
5. ആഞ്ഞൊക്കുമന്തണന്റെ ചീന്തരോടനങ്ങൾ കേട്ടു
പാൽനാശ തലിപ്പത്തു രീതിടാൻ വരും.
6. അസ്രശസ്രഹീനനായി വൃതശത്രുപുത്രനേൽക്കിൽ
മിത്രപുത്രപത്തനത്തിലത്ര ചേർത്തിടാം.
7. വ്യഗ്രനായിയായുധാത്ഥമഗ്രജാലയാ ഗമിക്കിൽ
ഫൽഗുനൻ ഗമിക്കുമാശു രീത്ഥമാടുവാൻ.
8. വേണ്ടവേണ്ട ശങ്കയിന്നുരണ്ടിലൊന്നു പറവുമില്ലോ
ഇണ്ടലറയയ്ക്കു ചോരവീരരെ ക്ഷണം. (ര)

ഘണ്ടാരം—മുറിയടന്ത.

ചരണങ്ങൾ.

1. നന്നനന്ന മാർഗ്ഗമിന്നിതു പാരം
സന്ദേഹമില്ലിഹ തെല്ലുമേ
എന്നാലിതിന്നിനിയാരെല്ലാമുടൻ
സന്നദ്ധരായെങ്ങു പോകേണ്ടു?

2. നിശ്ചലമാനസ! സോദര! മമ
 ഭൃശ്ശാസന! ഭവാനിന്നിതിൽ
 ഭൃശ്ശക വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൽ കായ്തും
 നിശ്ചയാ സാധിച്ചുവന്നിടാം.

സാരംഗം—മുറിയടന്ത.

പല്ലവി.

വീര! നിൻപദപങ്കജങ്ങളയേ! വിശ്രുതകീർത്തി!
 വീർച്ചശൗര്യഗുണാബുധേ! കലയേ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ആയ്! നിന്നുടെ ശാപനങ്ങളെ
 ആദരേണ നമുത്തിക്കാത്താൻ
 ആരെങ്കൽത്തന്നേമാ! ധരിച്ചിയിൽ?
 ആതു യാത്രയാലേ കരുവര!—

വീര

2. മുഷ്ണരപമയുന്ന ബഹുവിധ-
 തസ്തോവലിയൊത്തു ഭൂസുര-
 ഗോകുലതൻകലമൊക്കയും ക്ഷണ-
 മാക്കുമോട്ടു ഹരിക്കുവെൻ വലു.—

വീര

3. ശത്രുവഗ്ഗ്വമടുത്തുവന്നു ത-
 ടുത്തുവെങ്കിലതിദൂതം ബത!
 മിത്രപുത്രപുരത്തിലാക്കുവെ-
 നത്ര സംശയമില്ല ഹൃദി മമ—

വീര

അസാവേരി—ചെമ്പട.

തദന്തരേ തസ്താവഗ്ഗ്വനാഥോ
 മദന്ധധീരന്ധകനാമധേയഃ
 വനേചരോയം പുരതോ ഗതാസ്യാ-
 നനേകത്രപാനിദമോഹ ചോരാൻ.

പല്ലവി.

മംഗളമസ്തുതരാം ഭവതാം ഭംഗമൊഴിഞ്ഞു സദാ.

അനുപല്ലവി.

എങ്ങുനിന്നു വന്നതിങ്ങു നിങ്ങൾ-
കെന്തു നാമമെന്നുമല്ല, പിന്നെ
സംഗതിയെന്തിഹ വരുവാനെന്നും
മങ്ങലറു ഭംഗിയോടു പറവിൻ—
മാരധനാശി—മുറിയടന്ത.

മംഗള

പല്ലവി.

മേറ്റുഗുണവരിധേ! കേട്ടാലും
സാരം മമ ഭാഷിതം.

അനുപല്ലവി.

ചേദിരാജ്യംതന്നിൽനിന്നു വരുന്നു ഞാൻ
ആദികളുണ്ടെന്നു നാമം ധരിക്ക മേ—
ചരണങ്ങൾ.

മേറ്റു

1. കേമനായുള്ളോരനാദികളുണ്ടെന്നു
നാമമെനിക്കറിഞ്ഞീടുക
ഹേ മതിമൻ! കാശിവാസിയാകുന്നു ഞാൻ
കാമിതാ തപസ്സഹവാസമത്രേ മമ—
മേറ്റു
2. പ്രാജ്യകീർത്തേ! ഭൂവി പാരം പുകഴ്ന്നോരു
രാജ്യകുളുണ്ടെന്നു നാമം മേ
പൂജ്യനാകും ഭവാൻതന്നെക്കാണാൻ വംഗ-
രാജ്യത്തുനിന്നിഹ വന്നേൻ ധരിച്ചാലും—
മേറ്റു
3. ഉള്ളതു ചൊല്ലുന്നന്തുകുറീടും പെരു-
കുളുണ്ടെന്നെന്നുടെ പേരഹോ!
കുളുമല്ലേതും കലിംഗരാജ്യത്തി-
ലുള്ളവനേഷ ഞാനെന്നറിഞ്ഞീടുക—
മേറ്റു

അസാവേരി—ചെമ്പട.

ചരണങ്ങൾ.

1. മോദം പരമിന്നു, മൗമക, ചേതസി വളരുന്ന
ഏതുമട്ടിലൊക്കെയുള്ള കളവുകൾ
ചെയ്യുകൊൾവതിന്നു പാക്കിലുരുതര-
ചാതുരി നിങ്ങൾക്കായതുമിപ്പോൾ
ആതുരപമാശു വിട്ടു പറവിൻ — മംഗളമസ്തു

മാരധനംശി—മുറിയടന്ത.

4. യേഷമാർമെയിൽനിന്നാരുമറിയാതെ
ഭൂഷാഗണങ്ങളെയൊക്കയും
ഇഷ്ടലെന്ത്യെ ഹരിച്ചീടുവാനെന്നോളം
ശേഷിയില്ലോക്കിലാക്കമറിഞ്ഞാലും— മേറ്റൂർ
5. ഭണ്ഡമെന്ത്യെ രാജഭണ്ഡാരം ഭേദിപ്പാൻ
ശൗണ്ഡതയിന്നേന്തെങ്കാണകിൽ
നിണ്ണയമെന്നോളമാക്കമില്ല ഭൂമി-
മണ്ഡലംതന്നിലതിന്നില്ല കില്ല മേ— മേറ്റൂർ
6. ഉന്നതമാകും കൊടിമരത്തിൽക്കേറി
പൊന്നു പൊതിഞ്ഞൊരു വാഹനം
മന്ദമിളക്കിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോരാ-
നെന്നോളം വൈഭവാ മന്നിലില്ലാക്കമേ— മേറ്റൂർ
7. ഇക്ഷോണീഗർഭത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായുള്ള
നിഷേപകംഭനികരവും
തൽക്ഷണം കൈക്കലാക്കീടുവാനെന്നോളം
ഭിക്ഷതയാക്കമില്ലെന്നതു നിശ്ചയം— മേറ്റൂർ

അസാവേരി—ചെമ്പട.

2. വാക്യമിദം രചിതം മേ ഖലു ഭാഗ്യമഹോ! നിയതം
 ശ്ലാഘ്യനായ കൌരവേന്ദ്രനോദര-
 നാക്കമോടൊരാളയച്ചു മാം പ്രതി
 വേഗമൊടതിനാലവിടേക്കിപ്പോൾ
 പോകവേണമാകവേ നമുക്കിനി— മംഗളമസ്തു

ഘണ്ടാരം—മുറിയടന്ത.

10. ഉക്തവാ ചൈവം ചോരവദ്യേണ സാഭം
 ഗതവാ വേഗാത്തസ്തരാധീശപരോസൗ
 ചിത്തമോദാൽ പ്രാപ്യ ഭുജാസനം തം
 നതവാ പാദേ വാക്യമിത്ഥം ബഭാഷേ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ഘോരവിക്രമവാരിധേ! കുരു-
 വീരസോദര! സന്മതേ!
 ധീരധീര! വിഭോ! ഭവൽപദേ-
 താരിണയ്ക്കു തൊഴുന്നു ഞാൻ
 കരളിലുരുതരകുരുണയൊടു സമ-
 മരുളിവിട്ടതുപോലവേ
 അരികിലയി! തവ ചെറിയ പരിജന-
 നിരയൊടൊത്തുടനെയ്തിനേൻ.

2. തർക്കമറിനി വെക്കമൻപൊട്ട-
 രയ്ക്കു വേണ്ടതു സർവ്വം
 മുഷ്കരതപമെന്നു തന്യര-
 വദ്യമൊക്കെയുണ്ടിഹ.

ചെന്തു തവഹിതമറികിലതുവിധ-
മുരുജവേന നടത്തുവാൻ
വിരുതരിവരൊരു കുറുമിഹ നഹി
വീരവിലോതുക വാഞ്ചരിതം.

പത്തുവരംടി—ചെമ്പട.
പല്ലവി.

വനചരവീര! സഖേ! ശൃണു മരക-
വചനമിദം സുമതേ!.

ചരണങ്ങൾ.

1. മനമതിലിഹ മമ താവകവചനാൽ
ഘനതരമോദമുദിച്ചീടുന്നു— വന്
2. പാർക്കാതത്ര നമുക്കാ പാണ്ഡവർ
പാർക്കാ പുരമതു പുകണമിപ്പോൾ— വന്
3. ഊക്കൊടു തത്ര വശിക്കും ദ്വിജനുടെ
ഗോക്കളെയൊക്കെ ഹരിക്കണമധുനാ— വന്
4. പ്രതിഫലമിതിനിഹ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം
ക്ഷിതിപതി തന്നിടുമില്ല വിവാദം— വന്

ദ്വിജവന്തി—അടന്ത.

ഇത്യുക്തവാ സ്വബലൈശ്ച തസ്തേരവരൈ-
ദ്യുശ്ശാസനേ വാസവ-

പ്രസ്ഥം പ്രാപ്യ ഹരത്യഹോ! പശുകലം
വിപ്രഃ പ്രബുദ്ധോ നിശി
ഭൂയാപ്യാശുരുഭൻ വിലപ്യ വിജയം
പ്രാപ്തം തപ്താശയോ
ഭൂയന്തേ ധനീനോഽപി വിത്തവിലയേ
നിസ്വപ്ത കിം വാ പുനഃ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ഹാഹാ! ഞാനെന്തുചെയ്തു? ഹാഹാ! ഹന്ത! ദൈവമേ
മാഹാകുലത്തെ യെല്ലാം ദ്രോഹികൾ ഹരിക്കുന്നു.
2. ബാഹുജവംശമണേ! ബാഹുവിക്രമാംബുധേ!
ഏഹി ഫൽഗുന! വീര! പാഹിമാം ദയാസിന്ധോ!
3. ആന്തരക്ഷണമിതു ക്ഷാത്ര ധർമ്മമല്ലയോ?
പാത്ഥ! നീയെഴിഞ്ഞാൽ തീർത്തിടാനന്യന്റേണ്ടോ?
4. പോരിനു വൈകിടാതെ പോരിക താമസിച്ചാൽ
ഭൂരിഗോധനമെല്ലാം വൈരികൾ കൊണ്ടുപോകും.
5. സ്രീധനമായ് ലഭിച്ച ഗോധനമല്ലാതിഹ
ഹാ! ധനമില്ലേതു മേ ഹേ ധനഞ്ജയ! പാത്താൽ.
6. വീരന്മാർ നിങ്ങളിഹ പാരിടം ഭരിക്കുവേ
ചോരഭീതിയെന്നതു പോരായ്ക്കല്ലയോ തേ?

ബലഹരി—ചമ്പട.

പല്ലവി

അഴലിഹ വേണ്ടയി! ഭൂസുര! താവക-
കുഴലിണ പണിയുന്നേൻ.

അനുപല്ലവി.

കുഴിയാതില്ലിഹ താവകരക്ഷണ-

മഴകൊടു ചെയ്യ വെന്തജ്ജനനിഹ ഞാൻ — അഴ

ചരണങ്ങൾ.

1. എന്തൊരു കഷ്ടമിതന്നെ കസുതനിഹ
ചന്തമൊടിങ്ങനെ നാടു ഭരിക്കെ
അന്തണവരനുടെ ഗോധനമധുനാ
ഹന്ത! ഹരിപ്പൊരു കുമാരികളാരോ? — അഴ
2. അന്തരമില്ലിതു പാത്താൽക്കേവല-
മന്ധതന്മുജന്മാരുടെ പണിയാ

- അന്തമടുത്തിതവക്തിനാൽത്താൻ
 സന്തതമീ വക തോന്നവതെല്ലാം— അഴ്
3. ആരെന്നാകിലുമില്ലാത ഭയമിഹ
 ചോരരശേഷമിന്നു നശിക്കും
 മാരികണക്കെൻശരനിരയേറാൽ
 പോരിൽ മരിക്കാത്തവരാരുപകിൽ?— അഴ്

ആനന്ദഭരവി—ചെമ്പട.

ഏവം പറഞ്ഞാൽ കളഞ്ഞലിചോട്ട ധാത്രി-
 ദോഷം തിരിച്ചുടനയച്ചൊരു ശേഷമുള്ളിൽ
 ആവൻപറമ്പൊട്ട നിജസ്ഥിതിയേന്തൂപരമ്പൻ
 ഭാവം പകൻ വിലപിച്ചു വിഷാദമോടെ. 12
 പല്ലവി.

എന്തഹോ! ചെയ്തതെന്തഹോ!
 ചരണങ്ങൾ.

1. അന്തണേന്ദ്രരക്ഷയിതു സന്ത്യജിക്കാവതോപാർത്താ
 ഹന്ത ഹന്ത! വെന്തിടുന്നു പരമരട്ട (ൽ?
 മന്തരംഗമന്തരായമേന്തിഹ— എന്ത
2. പേന്തേതുമിദമോർത്തില്ലേ. (കിൾ
 ധാത്രിരൂപത്തനത്തിലീ രാത്രിയിലെത്തിയെന്നാ
 തീർത്ഥമാടി യാത്രചെയ്തു ബഹുവിധ-
 മാർത്തികരൂക്കു പാത്രമായ്ഭവിച്ചിടും— എന്ത
3. മെത്തുന്നു പാരമുറത്താപം. (ന്ന
 അസ്രുശസ്രാദികളെന്ത്യ ശത്രുക്കളോടിവൻ ചെ
 ഓർത്തിടാതെ നേർത്തുവെങ്കിലരമല-
 മാർത്തിയിന്നു ചേർത്തയജ്ഞമവരിഹ— എന്ത
4. മാലിന്നു പാരം കോലുന്നു. (കും
 കലം താമസിച്ചാൽക്കുന്നകാലികളെക്കൊണ്ടുപോ

കാലകാല! നീലകണ്ഠ! ശിവ! ശിവ!

മാലൊഴിച്ചു പാലയാശു മാമിഹ— എന്ത

5. ശ്രീപതേ! ഗോപസ്രീപതേ! (മാം

ഗോപാലക! ഭവാനു വിപ്രഗോപാലനേ തുണയ്ക്ക
താപമറ മാഗ്ഗമത്ര യദുകല.

ദീപ! ദേവ! ശോഭയാശു മേ ഹൃദി— എന്ത

6. പാരമായെന്തിനോരുന്ന?

ആരണസഹായം ശുഭകാരണമായ ഭവിക്ക

ദാരയുക്തനായ്നെങ്കിലും ദിജ-

കായ്മോത്തു ചാരവേ ഗമിക്കുവെൻ— എന്ത
മുഖാരി—ചമ്പ.

കാലാനുക്തലമനഭൂയ സുഖം വസന്തം

ലീലാലയേ ഹരിസുതഃ പ്രിയയാ വസന്തം

കാലാത്മജം പദനതഃ കലയൻ മുദന്തം

ലോലാശയോ നൃഗദഭേത്യ ഗവാമുദന്തം. 13
ചരണങ്ങൾ.

1. റുപതിവര! പൂവ്ജ! നിശമയ ഗിരം മേ
സപദി പണിയുന്നു ഞാൻ സാരം നിൻപദം.

2. കരുവപവരക്കുഴാ കസ്യതികൾ നിനയ്ക്കുകിൽ
അരുതരുതു ചൊല്ലുവാൻ അഗ്രജ! മഹാമതേ!

3. ആക്കുമൊടുത്തിഹ പാക്കുമൊരു വിപ്രന്റെ
ഗോക്കളെ ഹരിക്കുന്നു മുഷ്ടാടവരദ്യ താൻ.

4. ധാത്രീസുരൻ വളരെ ആർത്തനായനടൻ
കാത്തുകൊൾകുന്നു മാ പ്രാർത്ഥിച്ചു സാരം.

5. കാക്കാതെ ഞാനുമടൻ ഊക്കിനൊടു ഗോക്കളെ
കാക്കുന്നതുണ്ടെന്നു വാക്കുകിനേൻ വിദ്വാ!

3 *

6. ആത്മജനരക്ഷണം അത്ര ചിന്തിക്കുകിൽ
ധാത്രിര! നമ്മളുടെ ധർമ്മലോ പരം.
7. ആയുധമെടുക്കാതെ ആയവരെടുന്നു ഞാൻ
ആയോധനത്തിന്നു പോയാൽ ഫലിക്കുമോ?
8. എന്നതുനിമിത്തമിഹ വന്ന പിഴ സന്മതേ!
നന്നായൊരുത്തൻ തന്നാലുമായുധം.

ഭൈരവി—ചമ്പട.

പല്ലവി.

സൽഗുണഗണവസതേ! ഫൽഗുന! തേ ശുഭമസ്തു
മൽഗിരാ കേട്ടാലും സുമതേ!, ദുഃഖമിതിനാൽ
ഉൾക്കാമ്പിൽ വേണ്ടിന്നു തെല്ലമേ.

അനുപല്ലവി.

മുഷ്ണവരരാമക്കുരുവരരിഹ

തസ്തൂരായതു മോക്ഷിൽ വിചിത്രം!— സൽഗു
ചരണങ്ങൾ.

- 1 ആത്മലോകത്രാണമിതുകാത്രധർമ്മലോ പാത്മാ
ധാത്രിദേവരക്ഷ ചെയ്യാതെ, പത്മിവാന്മാക്കു. (ൽ
പാത്തിടാവല്ലിഹ സോദര!
വൃത്രവലാന്നകപുത്ര! ഭവാനുടെ
കൃത്യമിതോത്താലത്രയുമുചിതം— സൽഗു
(യം
2. ആയുധങ്ങളിതാ വേഗം പോയാലും വൈരിസഞ്ച
ആയോധനേ ചെന്നുവെന്നടൻ, ഗോക്കളെ വി
ന്നായിക്കൊടുത്താശു വന്നാലും (പ്ര.
ശ്രേയസ്സോടു ദീപ്തായുസ്സും തവ
ഭൂയസ്സായ യശസ്സും ഭൂതാൽ— സൽഗു

മദ്ധ്യമാവതി - ചമ്പ.

ലബ്ധേ ശത്രുാശ്രുജാതേ തിപുവനഭേനാ
 വാതജം കേതുചിഹ്നം
 സസ്താരാത്മീയമന്തഃ കപികലവൃഷഭം
 വിക്രമീ ശക്രസൂനഃ
 താവദ്രംഭാവനനേധാ രഘുതിലകപദ-
 ധ്വനേനനിഃഷ്ഠാ വിശിഷ്ട-
 ശ്ചിന്താം ചക്രേ ഹൃദന്തേ ഭഗമുഖനഗരീ-
 ശ്രീഹരഃ ശ്രീഹന്തമാൻ.

14

[ചരണങ്ങൾ.

1. കൊടിയെന്തെ സമാധി. ബത! ത്വദിതിയഴിയുന്നമേ
 കഠിനമിതിനെന്തുവാൻ കാരണം സംബ്രതഃ?
2. ശ്രീരാമചന്ദ്രപദതാരിണ ഭജിക്കുവേ
 ആരാന്മുനിന്മാ മാമാരാലട്ടക്കുമോ?
3. ആരണവരന്മാടെ ചോരാത്തി തീർക്കുവാൻ
 വീരമണി ഘൽഗുനൻ പോരിന്മാ പോകുന്നു.
4. ധീരനവനിന്മാ മാം പാരം സ്മരിക്കുന്നു
 പാരതെ പാത്ഥന്മാടെ ചാരവേ പോകുന്നു.
5. ശ്രീരാമ! രാമ! ജയ സീതാഭിരാമ! ജയ
 ഹേ രാവണാന്തക! വീര! പരിപാഹി മാ.

ശങ്കരാഭരണം—ചമ്പ.

വിഹായസാ വിഹായസാ സമന്തു ഗന്ധമാദനാ
 വിഹായ സാധപസാവഹോ! വിരോധിസാധപസാവ
 മഹാശൂഗാശൂഗം മുദാഗതം തദാശൂഗാത്മജം (ഹാ
 സഹാസമാഹ സഞ്ജലീരചഞ്ജനം വചോഞ്ജനം.

പല്ലവി.

പവനാത്മജ! ശൃണു പാവനമനസ!
തവ പദകേമലം താണു തൊഴുന്നേൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. അവിവേകികളാലപഹൃതധനനായ്
അവശതയാ മാമാശ്രയമെന്നൊരു
അവനീസുരനുടെ അവനം ചെയ്യാൻ
ഇവനു ഭവാനു താനിന്നു സഹായം— പവ
2. പോകുളമതിലിഹ നേക്കും റിപുനിര
ഗോക്കളെ വിട്ടെൻ ഗോക്കളസാഖ്യാ
ആക്കുമൊടോയ്യി! തോൽക്കും വരെ മമ
തേക്കൊടിമരമതിൽ പാക്കു മഹാത്മൻ! — പവ
3. ധന്യന്മാരുടെ സന്നിധിയോഗാൽ.
മന്ദനമേറാം മാന്യതയുണ്ടാം
കുന്ദസുമഞ്ഞൊടു കൂടിന നാരിനെ
മന്നവനും നിജമുഖ്നി ചാത്തും— പവ

മദ്ധ്യമാവതി—ചെമ്പട.

പല്ലവി.

നിസ്തലഭുജബല! നിജ്ജരചരസുത!
അസ്യ പരം തവ സ്വസ്തി ഗുണാഞ്ജ്യ!

ചരണങ്ങൾ.

1. അസുചിശങ്കമമിത്രഗുണത്തെ
അത്ര ജയിക്കുക വിസ്തൃതകീർത്തി!
അത്രചോരന്റെ ശത്രുഗുണത്തിൽ
ത്രസുരഹോ! ഭൂവി മന്ത്രിരശേഷം— നിസ്തല
2. കത്സിതരാകും കുരുസുതരേവം
മത്സരമാന്റിഹ മരുവുക മൂലം

വത്സ! വിനാശമവർക്കുളവാകും
നിസ്സംശയമായി! നിങ്ങൾ ജയിക്കും— നിസ്സുല

3. ഘോരഭാഗ്യവധത്തിനു മുന്നാ
ശ്രീരാമാകൃതി പൂണ്ടിട്ടിപ്പോൾ
സൈപരം ചൈത്ര്യഹതിക്കു ജനിച്ചൊരു
സാരസനേത്രൻ ജയമരുളും തേ— നിസ്സുല

കേദാരഗന്ധം—ചെമ്പട.

ഇത്യുക്തവാ വാതസുനാഥ! മരവരകേ-
തുസ്ഥിതേ സ്വസ്ഥചിത്തേ
പാത്മ്യം പ്രാസം ഫാലിതജ്യാധപനിഹതസുമന്ദ-
ഷ്ഠിണ്ഡവേതണ്ഡകണ്ഠം
ബദ്ധാഭോപപ്രവൃദ്ധാൽകടതരഹൃദയ-
ക്രോധത്രക്ഷാരുണാക്ഷോ
യുദ്ധായാദ്ധാശപമിത്രാൻ ഹതപശുനിചയാ.
നാജഹാവാജിശ്വരഃ.

16

പല്ലവി.

നേരേ പോരിനു കള്ളന്മാരേ! വന്നീടുവിൻ.

ചരണങ്ങൾ.

1. ആർണശോധനത്തെ ചോരണം ചെയ്യിടുവാൻ
കാരണം കിമിഹ? ഹാ! രണേ കൊടിയ-
ശൂരനെന്നതെന്നേ, അരികു മുന്നേ,
സപദി പിന്നെ, ഭയമതെന്നെ— നേരേ
2. പൂരുഷർക്കിതു ചെറും ചേരുന്ന കമ്മമല്ല
വീരരെങ്കിലിതുനേരമെന്നു ബഹു-
ദൂരെ നില്പതവിടെ? പടുതയോടേ,
ധടിതി നികുടേ, വടിവിലിവിടെ — നേരേ

3. ഗോക്കളിൽ നിങ്ങൾക്കേറാമാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകി
 ഗോക്കളിന്നു പരമൽക്കുവിൻ മമതു (ൽ
 തീക്കുറൽക്കു സദൃശം, വിടുവെന്നനിശം,
 യമസകാശം, അണവിനചശാ— നേരേ

4. ഗോത്രാഭവന്റെ ധനം ഗോത്രാരിപുത്രനഹം
 കാത്തുകൊള്ളുമിഹ ധൃത്തു നിങ്ങളുടെ
 തീർത്തയ്ക്കുമുടനേ, ശമനസദേന,
 കുറിക്കുടനെ, നരകദഹനെ— വേദേ

കാനകുറിഞ്ഞി—പഞ്ചാരി.
 ഇത്ഥം പാത്മരനോപശ്രുതിമധിക-
 കൃദ്ധാധ്വപുത്രാനജഃ
 ശ്രുതപാ ബദ്ധവിദരാധമുദ്ധതമതിഃ
 സ്തലാലുരേത്യാന്തികം
 സാലാ തസ്തരസാത്മമിത്രനികരൈ-
 യ്കുദ്ധാത്മമത്വൽകട-
 പ്രദ്ധാനോദ്ധുതകുദ്ധവാലിനിവഹഃ
 പ്രത്യാഹ വൃത്രാരിജം.

17

ചരണങ്ങൾ.

1. രൂഡഗവ്മത്രയുദ്ധ-
 മംഗിടുന്നതിന്നു നമ്മെ
 ആടലെന്നിയെ വിളിച്ചു,
 മൃഡനാരെടാ?
2. അഹിപരധപജന്റെ മുത്ത-
 സഹജനേഷ ഞാൻ ധരിക്ക
 അഹിത! നിന്നെയിന്നു തന്നെ
 നിഹതനാക്കുവെൻ..

1. ധർശാലിയായിട്ടു
ധർസ്യനതൻസഗദ്യ-
നിമ്മഹാൻ കിരീടിയോക്
ദുർമ്മതേ! ശം!
2. ഇമ്മഹീതലത്തിൽ നിന്റെ
ദുർമ്മദം ഫലിക്കയില്ല
നമ്മല്ല ദുഷ്ടശത്രു-
മർമ്മദേദി ഞാൻ.
3. കൌരവേശനെൻപിതാവു
കുരുണകൊണ്ടു തന്നൊരു
ധരണിഭാഗമാണിതോർത്തു
പറകു ദുർമ്മതേ!
4. കുടിലരായ നിങ്ങളോക്കി-
ലടിമകൾക്കു തുല്യരത്ര
മടി വെടിഞ്ഞു വടിവിലെന്റെ
അടി വണങ്ങട്ടാ!
5. അടി വണങ്ങുകല്ലു നല്ല
അടി തരുന്നതുണ്ടു നിന്റെ
മുടിയിലിന്നതിന്നു തെല്ലു
മടിയുമില്ലെടാ!
6. എൻപിതാവിനുള്ള രാജ്യ-
മൻപുരുഷമന്യനായ
നിൻപിതാവു തന്നതല്ല
കന്യമില്ല മേ.
7. അലമലാ വികത്വമേന
ബലിയതെങ്കിൽ വരിക നിന്റെ

തലയറത്തു കൂളികൾക്കു
ബലികഴിക്കുവെൻ.

5. ഡംഭമെന്തിനേന്തിടുന്നു?
ജംഭവൈരിപുത്രനെയ്യു -
മമ്പുടൻ തടുത്തുകൊൾക
വൻപനെങ്കിൽ നീ.

മലഹരി.—ചമ്പട.

യുദ്ധേ തത്ര ഘനാശുഗോൽക്കടമഹാ.
വൃഷ്ട്വാ വിനഷ്ടീകൃത-
സ്തദ്യുദ്ധൈര്യഥിതകോപവഹ്നിഷു തദാ
ദൃശ്ശാസനാദ്യേഷു സഃ
ഭീത്യാവേഗനിവർത്തിതേഷു ധരണീ-
ദേവായ മാഹാധനം
ദതപാനമൃ ജയശ്രിയാഥ വിജയോ
മോദാന്യഗാദീൽ ഗിരം.

18

പല്ലവി.

സാധോ! ഭൂസുര! സാദരമയി! തേ
പാദസരോജം പണിയുന്നേൻ ഞാൻ.

അനുപല്ലവി.

ആധി ഭവാനിനി വേണ്ടിഹ തസ്തര-
ബാധയശേഷമൊഴിഞ്ഞിതു സുമതേ!—

സദ്

ചരണങ്ങൾ.

1. പ്രൗഢതയോടിക ത്രഡമദം ബത!
ഗ്രഡാ വന്നൊരു മൃഡരശേഷം

ആടലൊടധുനാ പേടിച്ചതിജവം
കാടിയൊളിച്ചിതു കാടുകൾതോറും— സാ

2. തസ്തരഹൃതസന്ത്യാകതം ഗോധനം
കൈക്കൊണ്ടിടുക കൊണ്ടിഹ വന്നേൻ
സൗഖ്യമൊടിനി മേൽ പാക്കാം ഭൃസുര-
മുഖ്യ! മുകുന്ദനഹായമിതെല്ലാം— സാ

പുറനീര്—ചെമ്പട.

പല്ലവി.

നിജ്ജരവരസുത! നിഖിലഗുണാകര?
നിസൃലമിഹ പരമസ്യ ശുഭം തേ.

ചരണങ്ങൾ.

1. നിജ്ജിതരിപുഞ്ചല! നിമ്ബലകീർത്ത്!
സജ്ജനമാന്യ! ജഗജ്ജയിയാം തേ
ഇജ്ജനമിതിനൊരു നിഷ്കൃതി ചെയ്യാൻ
അജ്ജന! പാത്താലാളല്ലേതും— നിജ്ജര

2. അത്തുതവിക്രമനാം തവ സുമനാ-
യിബ്ഭുവി പാത്താലില്ലൊരു വീരൻ
കെല്ലൊടു നിന്നുടെ കീർത്തി ജഗത്തിൽ
കല്പാന്തംവരെ വിലസുമനല്ലം— നിജ്ജര

3. മദ്രക്ഷണമിതു മന്ത്രിമതേ! നീ
ഭദ്രതരാത്മക! സാധിച്ചതിനാൽ
വിദൂതമിഹ തേ വിജയ! വിശേഷാൽ
ഭദ്രാവാപ്തി ഭവിക്കും നിയതം— നിജ്ജര

തോഷിച്ചു വിപ്രനിതി ലബ്ധസുധേനുസാത്മൻ
 ലോഷിച്ചു നരകിയൊരനുഗ്രഹമാസ്സമത്മൻ
 പോഷിച്ചു മോദമൊടു വാണിയുടൻ കൃതാത്മൻ
 ശേഷിച്ചു രാത്രി പുരി പുക നയിച്ചു പാത്മൻ. 19

ഭസളസദൃശകേശം ഭാസപദഭൂപ്രകാശം
 മുഖവിജിതകലേശം മുക്തിദാ ശ്രീരമേശം
 ദനുജവനഹതാശം ദിനരക്ഷാകൃതാശം
 നന്ദവിബുധകലേശം നൗമി പൂണ്ണത്രയീശം. 20

ഇതി ഭൂസുരഗോഗ്രഹണം നാമം

നാട്യപ്രബന്ധം സമാപ്തം.

ശ്രീഭൂ

ലക്ഷ്മീഭായി .

1076-മാണ്ടു മിഥുനമാസത്തിൽ നാട്ടുനീങ്ങിയ അറുങ്ങൽ മുത്തുവുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയസ്തോരകമായി കേരളീയസ്ത്രീകളുടെ പ്രൗഢാപകാരത്തിന്നുവണ്ടി, 1080 മേടം മുതൽ മലയാളമാസം 20-ാംനം തോറം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മാസിക.

ഡച്ചി ഏട്ടു വലാറ്റുത്തിൽ നാലുത്തെട്ടു ഭാഗമുള്ള ഇതിന്റെ ചുവടി സംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ രപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ, രണ്ടുരൂപിക മാത്രം. വരിസംഖ്യ മുക്കുറടച്ചോ ആദ്യം വാങ്ങുന്ന ലക്കം വി. പിയായി അയപ്പാ നാവശ്യപ്പെട്ടാ എഴുതി അയച്ചാൽ മതി. അങ്ങിനെയല്ലാത്ത എഴുത്തുകൾ ഗൗനിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

ലക്ഷ്മീഭായി ഗ്രന്ഥാവലി.

ലക്ഷ്മീഭായിശതകം (ചമയാസഹിതം)	0	2	6
സത്യവതി (ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി)	0	2	0
ഇന്ത്യയിലെ മഹതികൾ ...	0	12	1
അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം	0	5	
ഐതിഹ്യമാല ഒന്നാംഭാഗം	1	0	
ദിവാന്റെ പുത്രി	0	5	
മഹാരാഷ്ട്രനായകൻ	0	5	
ഭാഷാധാര ...	0		
പറഞ്ഞോടീപരിണയം	0	5	
ചിന്തതേയി	0	6	0
ആംഗ്യയസാബ്രാഹ്മാ പാട്ട്	0	1	
ബാലോപചാരം	0	4	
വെളുത്തമി കളുടെ ചുമതലകൾ ...	0	4	
പാണ്ഡവോദയം കാവ്യം (കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ) ...	1	3	
മലയാളകൊല്ലം	1	0	
വിനായകമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ട്	0	12	
പ്രളഭശക്തി (ഒരു ഖണ്ഡകാവ്യം)	0	3	
ഐതിഹ്യമാല 2-ാം ഭാഗം	1		

രപാൽ മിലവു വേറെ.

വെള്ളായ്ക്കൽ നാരായണമേനോൻ,

ലക്ഷ്മീഭായി മാനേജർ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.